

Aeneas vertelt verder tijdens het gastmaal.

“Diep in de nacht lagen wij allen te slapen, overmand door wijn en vermoeidheid. De Grieken in het paard slopen onder leiding van Odysseus naar buiten, openden de poorten en gaven vuursignalen naar de Grieken bij Tenedos. Deze voeren snel naderbij, landden en vielen de stad binnen. Wie zij tegenkwamen, slachtten zij af. Wij merkten dat pas laat, te laat. Voordat alle Trojanen wakker waren en de wapens hadden opgepakt, was de helft al dood en was de stad in handen van de vijand. Ik werd door de schim van Hector gemaand de penaten van Troje te pakken en met de resten van ons volk te vluchten naar het Avondland en om daar een nieuwe stad voor de goden van Troje te stichten. Zelfs mijn moeder verscheen aan mij. Ik gehoorzaamde, nam mijn vrouw Creusa, mijn vader Anchises en zoon Ascanius en vluchtte de stad uit. Helaas verloor ik Creusa uit het zicht. Nu zwerf ik allang over de zee en ben door de goden en de winden aangespoeld op de kust van Afrika en vraag u ons te helpen onze bestemming te bereiken. Onze schepen hebben averij opgelopen en onze voorraden zijn op.”

Dido was duidelijk gecharmeerd van de dappere Trojaan en zei hem hulp toe. Sterker nog, door toedoen van Venus en Iuno werd ze verliefd op Aeneas. Iuno hoopte zo orakelspreuken te slim af te zijn: ooit zou Carthago, de door haar beminde stad, door het nageslacht van de Trojanen verwoest worden. Zij hoopte dit te voorkomen door de Trojanen in Carthago te houden. Venus, de moeder van Aeneas, speelde het spel slim mee. Zo zou Aeneas een prettige tijd in Carthago hebben en zouden hij en zijn mannen kunnen aansterken en hun schepen kunnen herstellen.

Aeneas en Dido

Toch duurde het niet lang, of Aeneas kreeg het bevel van Iuppiter verder te gaan. Aeneas' vertrek viel niet goed bij Dido. Zij had zichzelf moeten overwinnen om met hem een relatie aan te gaan: zij had immers haar dode echtgenoot Sychaeus beloofd hem trouw te blijven en nu was ze voor Aeneas gevallen. Toen zij begrepen had dat aan Aeneas' vertrek niets te doen was,

richtte ze een brandstapel op, plaatste er een bed op met een pop die Aeneas moest voorstellen, vervloekte hem en zijn volk en uiteindelijk stak ze zich dood en werd ze op de brandstapel verbrand. Deze vloek was de reden van de latere haat en oorlogen tussen de Romeinen en de Carthagers, die uiteindelijk tot de ondergang van Carthago leidde.

Nar kijkt toe hoe Dido sterft.

Caspar Luyken, Adriaan Braakman, 1698